

[Else Zeuthen.]

sker foretrækker at blive i deres hjem fremfor at komme på hospital eller sygehus. Endelig fjører forslaget sig ind som et naturligt led i bestræbelserne for at begrænse hospitalsindlæggelsernes antal og dermed begrænse de så tyngende udgifter på amters og kommuners budgetter.

Petra Petersen: Også min gruppe kan tilsige velvillig behandling af det foreliggende lovforslag; det er — som det jo allerede er sagt — en logisk følge af det lovforslag om hjemmesygepleje, som indenrigsministeren fremsatte for nogle måneder siden.

Socialministeren har sagt, at centralfor- eningerne og direktoratet var enige om det beløb, 2 kr., som skal ydes af hvert syge- kassemedlem, og så kan man vel mene, at vi andre også kan være tilfredse. Nu skal lovforslaget jo henvises til det udvalg, som behandler lovforslaget om hjemmesygepleje. Jeg ønsker at understrege — jeg gjorde det også, da det pågældende lovforslag var til behandling, og fra anden side er det blevet gentaget i dag — at man i forbindelse med fremsættelsen af disse sociale lovforslag, som er absolut nødvendige, og som i sidste instans vil betyde en besparelse for samfundet, må være opmærksom på, at staten bør over- tage en betydelig større del af udgifterne. Det kan ikke være rigtigt, at man bliver ved med at lægge alle disse udgifter på kommunerne. Vel er det rigtigt, at skatte- yderne skal betale alle de fremskridt, der sker, men jeg tror, at fordelingen af byr- derne bliver mere forsvarlig, når disse hen- lægges til staten fremfor at blive lagt på kommunerne.

Søren Olesen: Også jeg kan tiltræde det foreliggende lovforslag, og jeg finder, det vil være en heldig udvikling, hvis sygekas- serne får en så nær tilknytning til hjemme- sygeplejen som muligt og sygekasserne rundt om i kommunerne i overvejende grad kommer med til at føre loven ud i virke- ligheden.

Når jeg anbefaler lovforslaget, er det ikke mindst i håb om, at denne lovgivning i virkeligheden skulle kunne betyde noget af en besparelse i de offentlige udgifter, for i jo højere grad man får en god hjemme- sygepleje, skulle hospitalsindlæggelse kunne

spares, og sådanne indlæggelser er jo bety- delig dyrere. Jeg mener derfor, at hvis man kan give de syge, altså de virkelig syge, en pleje i hjemmet, som er medicinsk forsvarlig, vil man spare det offentlige for dyre sygehusudgifter, og det vil være en god foranstaltning, så meget mere som — hvad der også allerede er fremhævet — mange af de syge foretrækker at blive i hjemmet. Det skulle jo ikke gerne være sådan, at hver gang der indtræffer syg- dom, betyder det hospitalsindlæggelse, fordi der ikke er mulighed for, at den syge kan få den nødvendige pleje i hjemmet.

Socialministeren (Strøm): Det spørgsmål, vi her behandler, står jo i høj grad i for- bindelse med det lovforslag om hjemme- sygepleje, som er fremsat af min kollega indenrigsministeren, og jeg forstår da også, at det er et almindeligt ønske, at det fore- liggende lovforslag henvises til det udvalg, der behandler det pågældende forslag. Opnås der enighed i udvalget om gennem- førelse af min kollegas lovforslag, forstår jeg, at man ser med velvilje på det lov- forslag, jeg har fremsat, og det siger jeg tak for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Mærk: Jeg foreslår, at lovforslaget hen- vises til det udvalg, der er nedsat angående forslag til lov om hjemmesygepleje.

Uden forhandling eller afstemning *vedtoges* dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dags- ordenen.

Medlemmer af folketinget Ole Bjørn Kraft, Erik Eriksen, Foss, Jørgen Gram, Halfdan Hendriksen, Thorkil Kristensen, Sønderup og Poul Sørensen har meddelt mig, at de ønsker her i tinget til stats- og udenrigsministeren at stille følgende fore- spørgsel:

„Hvilken stilling indtager regeringen til det europæisk-økonomiske samarbejde med særligt henblik på Danmarks del- tagelse i det europæiske fællesmarked?“